A°. 1832.  N°. 29.

ZONDAG DEN 8sten APRIL.



# SURINAAMSCHE COURANT.

## PARAMARIBO.

De Algemeene Secretaris, als daartoe door den Hoogen Raad geauthoriseerd, brengt bij deze ter kennisse van elk en eenen iegelijk wien zulks mogt aangaan.

Dat de veelvuldige requesten om kwijtschelding of uitstel van betaling van verschuldigde Hoofdgelden over vroegere dienstjaren, tot en met den laatsten December 1828, uithoofde van onvermogen, van tijd tot tijd in den Hoogen Raad ingediend, bij denzelven een onderwerp van ernstigen overweging geweest zijnde, is besloten:

*a.* Dat op verzoeken om kwijtschelding van achterstallige Hoofdgelden van vroegere dienstjaren tot en met 1828 geen regard zal worden geslagen, dan alleen van zoodanige personen die van hunne armoede *op eene behoorlijke wijze* doen blijken.

Dat, om daarvan te doen consteren, het niet genoegzaam zijn zal een gewoon certificaat van onvermogen over te leggen, afgegeven op de verklaring van vier personen, door den Wijkmeester en gecontrasigneerd door den President van het Gemeente Bestuur; maar dat daartoe voortaan benoodigd zijn zal eene verklaring van *zes* personen, welke op ongezegeld papier zal mogen worden geschreven, welke *zes* personen niet alleen ter goeder naam en faam behooren te staan, en het Burgerregt zullen moeten bezitten, maar die ook buitendien allen, zelve op de belasting-registers bekend, het door hun verschuldigde tot op den dag toe, waarop de verklaring wordt afgegeven, zullen hebben aangezuiverd: ten blijke waarvan de bedoelde verklaring zal moeten worden geteekend, echter kosteloos, door den Algemeenen Ontvanger, door den Ontvanger van het Gemeente Bestuur en door den Baljuw en Commissaris van Policie.

Zijnde echter de bovenstaande bepaling niet toepasselijk op de latere dienstjaren van en met 1°. Januarij 1829, als waaromtrent in volle kracht blijft art. 6 *b*, § 2 der Publicatie van Gouverneur Generaal in Rade van 18/25 November 1828, (Gouvernements-blad van dat jaar, No. 16.)

*b.* Zoodanige belastingschuldige echter die van hunne *wezenlijke armoede* niet naar genoegen kunnen doen blijken, maar desniettemin in zoodanige omstandigheden zijn dat zij voor de verschuldigde Hoofdgelden, *om dringende redenen* een bepaald uitstel van betaling verlangen, zullen zich deswege bij request aan den Hoogen Raad kunnen adresseren, met vermelding, en aantooning, zoo veel mogelijk door bewijzen gestaafd, der omstandigheden, die hun de betaling *op het oogenblik* onmogelijk maken, en daarbij tevens eenen termijn of termijnen moeten voorstellen, binnen welke zij het door hun verschuldigde zullen voldoen.

Deze termijnen aannemelijk bevonden en overigens de voorgedragene omstandigheden genoegzaam *bewezen* en genoegzaam *dringend* bevonden wordende, zal het gedaan verzoek kunnen worden toegestaan: de verzochte termijn of termijnen daartegen *te lang* en alzoo *niet aannemelijk wordende* geoordeeld, zal er, mits in allen geval *de drang der omstandigheden genoegzaam bewezen is*, aan de verzoekers eene kortere termijn of termijnen worden opgelegd, naar gelang der omstandigheden.

En is voorts, in het algemeen en als een stellige regel bepaald en aangenomen, dat eenmaal eenig uitstel verleend zijnde, hetzelve nimmer zal worden verlengd, neen! maar dat, bij eventueele wanbetaling, zonder eenige consideratie de vorderingen ter executie zullen worden overgegeven.

*Paramaribo den 6 April 1832.*

De Algemeene Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

## SCHEEPS - TIJDINGEN.

### UITGEKLAARD.

Den 4den dezer, de Koloniale Paket-Schoener *Gouverneur Generaal Cantz'laar*, Kapt. P. J. DE HAZETH, naar Curaçao.

Idem, het Schip *Sophia*, Kapt. B. F. IPSEN; lading: 289 vaten Suiker, 5 balen heele- en 4 dito gebr. Koffij, 82 balen schoone Katoen, en 797 ℔ Indigo.

Den 5den, het Schip *Wilhelmina*, Kapt. J. N. KLINT; lading: 505 vaten Suiker, 52 balen schoone Katoen, en 3205 ℔ Koper.

Den 6den, het Schip *Catharina Anna Helena*, Kapt. P. H. BOS; lading: 391 vaten Suiker, 57 balen sch. en 9 dito vuile Katoen, 3003 ℔ Koper, 470 ℔ Tin, en 1 vatje Zilverwerk.

Den 7den, de Brik *de Faam*, Kapt. J. ANDRESEN; lading: 329 vaten Suiker, 50 balen sch. Katoen, en 610 ℔ Koper.

Allen naar Amsterdam.

## BURGERLIJKE STAND.

Gedurende de maand Maart 1832, zijn geboren:

Van het Mannelijk geslacht 15 personen.
» » Vrouwelijk » 7 »
22.

Levenlooze, van het Vrouwelijk geslacht, 1.

### OVERLEDEN.

Van het Mannelijk geslacht 14 personen.
» » Vrouwelijk » 9 »
23.

Gehuwd: 2 paren.

### TE PARAMARIBO OVERLEDEN GEDURENDE DE MAAND MAART 1832.

Den 2den, de Heer *Carl Ludwich Weissenbruch*, in leven Ridder van de Orde van den Nederlandschen Leeuw en oud Raad van den Hove van Policie en Criminele Justitie, oud ruim 57 jaren.

Den 4den, *Louiza Cortisos*, huisvrouw van *M. Namias Torres*, oud 31 jaren.

Den 5den, *Rachel*, dochter van *M. Namias Torres*, oud 4 jaren.

Den 8sten, *Christian Ijsebrand*, oud circa 48 jaren.

Den 10den, *Martinus Tdlohreg*, oud 42 jaren.

Idem, *Johan Martinus Pardo*, zoon van *Annette Magdelena* van *van der Stede*, oud 1 jaar, 4 maanden en 3 dagen.

Den 12den, *Jan George de Heijder*, oud 48 jaren en 27 dagen.

Idem, *Alida* van *Groispoil*, oud 68 jaren.

Den 13den, *Wilhelmina Clementina Maria Hart*, dochter van *Jeannetton* van *Frideric*, oud 22 jaren, 10 maanden en 12 dagen.

Den 17den, *Elias*, zoon van *Fanny* van de wed. *Matille*, oud 5 maanden.

Den 19den, *Carel Meijer*, oud circa 27 jaren.

Den 20sten, *Engelbertus Gerhard Pieter Markes*, zoon van *Gerhard Markes*, oud 7 m. en 2 d.

Idem, *Albina* van *Trenrniet*, oud 95 jaren.

Idem, *Edellina Louisa Stuger*, dochter van *Agatha Wilhelmina Stuger*, oud 11 j. en 6 m.

Den 21sten, *Tobias Gartner*.

Idem, *Isaac Samuels*, oud 59 jaren, 1 maand en 18 dagen.

Den 22sten, *Mathijs* van de wed. *van Dalen*, oud 42 jaren.

Den 23sten, *Susanna Charlotte Houwling*, dochter van *Charlotta Duchesse* van *Meijer*, oud 1 jaar, 7 maanden en 6 dagen.

Idem, *Juliana* van *Anne Samson*, oud 72 jaren, 6 maanden en 14 dagen.

Den 25sten, *Marie* van den boedel *Edward Conolly*, bij den H. Doop genaamd *Jacoba*.

Den 27sten, *David Mendes Noble*, zoon van *Catrijntje* van *Noble*, oud 5 maanden en 8 dagen.

Den 29sten, *Paulus François van Roos*, oud 49 jaren en 2 maanden.

Den 31sten, *Abraham Gregory*, oud 47 jaren.

## ADVERTISSEMENTEN.

Die eenig regt vermeent te hebben op *twee* Negers, zich noemende CICERO en SERGEANT, onlangs achter de Plantagie *Jagtlust* door Indianen opgevangen, en zich thans in de Fortresse *Zeelandia* bevindende, kan zich deswegens adresseren ten Burele van

Den Baljuw en Commissaris van Policie der Kolonie *Suriname*,
MULLER.
*Paramaribo den 5 April 1832.*

---

De AMBTENAREN, provisioneel belast met de werkzaamheden der *Nieuwe Wees- Kurateele- en Onbeheerde Boedels Kamer*, zullen op Donderdag den 12den dezer, des namiddags, ten *vier* uren, publiek door den Vendumeester J. E. LIJONS, doen verkoopen: Meubilaire en andere Goederen, Mans Kleederen &c. &c.; aankomende de Boedels ROBERT BENT; ALEXANDER BEGBIE; A. CUMMINGS; JOHN EVANS; de vrije MATTHIJS van de wed. VAN DALEN; en JACOB HAIM ROBLES DE MEDINA.

Als mede de Neger BIENVENU; aankomende laatstgenoemden Boedel.

*Paramaribo den 6 April 1832.*
C. A. FISCO,
2de Commies.

---

N. L. BRAAM, Exploicteur bij den Hove van *Civile en Criminele Justitie dezer Kolonie*, zal op Vrijdag den 13den April 1832, des morgens de klokke *negen* uren, ter Kastelenije van het Hof van *Civile en Criminele Justitie*, publiek bij Executie verkoopen:

De Plantagie *REES en CROP*, cum annex, gelegen aan de *Tapoeripa Kreek*; aankomende CHRISTIAAN LOUIS JACOT DES COMBES.

De Slaven HENRIETTE, SUSANNA en TRUITJE; aankomende EDWARD JEMOTT.

De Slaven SANTJE, HENDRINA en SOPHIE; aankomende de weduwe J. M. van KAPS, geboren SATIE, thans gehuwd met W. MEIJER.

*Paramaribo den 6 April 1832.*

---

Alle die genen welke eenige vorderingen hebben ten lasten den Heer JACOB TOURO, gelieven daarvan opgaaf te doen, of die aan dezelfve verschuldigd is, betaling te presteren aan den ondergeteekenden.

*Paramaribo den 7 April 1832.*
BARTUS VAN EMDEN qq.

---

A. SALOMONS zal Maandag den 9den dezer, op Vendu verkoopen: een famille Slaven, bestaande uit de Slavin FRANCINA met hare Kinderen ACCUBA, ANTJE, DORA, HEINTJE, PRIMO, CATRIJNTJE en ADRIAAN, waaronder geschikte *Waschmeiden*, *Huisvolk* en *Voeteboojs*, — aankomende den Heer C. LIONARONS.

---

### J. VAN GELDER HZ.

Zal op Dingsdag den 10 dezer, 's namiddags ten *vier* uren, door den Vendumeester M. A. KEIJSER, tijn zijnen Pakhuize aan de *Waterkant*, doen verkoopen:

Zware Poolsche Haver in 3/z. vaten, s. f. Jamaica Rum en Fransche Conjac in demijohns, Londen Particular Madera wijn, s. f. Sla-Olie, Broodsuiker, drooge Vruch-

ten in kelders, gemaakte Rokken, Jassen, Buisjes, Broeken en Vesten, roode- blaauwe- en groene Tafelkleedjes, Dames en Heeren Regenmantels, Glasgow Hangmatten, Glaswerk en diverse andere Goederen meer.

Hij verzoekt nogmaals zijne Debiteuren, om, tot voorkoming van onaangenaamheden, hun verschuldigde aan te zuiveren, en zijne Crediteuren, zoo spoedig mogelijk het hunne te komen ontvangen.

---

# Mengelwerk.

## ZELDZAME EN HAGCHELIJKE ONTMOETING UIT DEN LAATSTEN OORLOG IN SPANJE.

MASSENA had de stad *Badajoz*, die, aan haren voormaligen Koning getrouw, en door de *Engelschen* ondersteund, zich hardnekkig verdedigde, met zijn leger ingesloten. Deze generaal was echter alles behalve een vader zijner soldaten te noemen; want zij moesten dikwerf aan het noodig onderhoud gebrek lijden, ten ware zij zich zelve wisten te helpen en in hunne behoeften te voorzien, welk laatste hij dan ook niet ongaarne zag. Geheel anders was het met SOULT; en vooral met den edelen SUCHET gelegen; want, terwijl deze brave krijgsbevelhebbers voor lakens, hemden, schoenen enz. der soldaten zorgden, was MASSENA slechts daarop uit, om zijne eigene kas met klinkende specie te vullen.

Zijn korps, dat bij *Badajoz* en *Ciudad-Real* stond, had eene menigte van vermoeijenissen uit te staan, en leed aan alles gebrek. Kleine detachementen moesten dus zeer verre achter den rug der armee en ter wederzijde gaan *fourageren*, of, zoo zij ten minste zich met beschimmelde scheepsbeschuit niet wilden tevreden stellen, het benoodigde, volgens het geliefde stelsel van MASSENA, *requireren*.

Zoodanige reis had dan ook eens een Kapitein der Infanterie, een jong, moedig en vrolijk man, aanvaard; maar vond de hem aangewezene landstreek zeer schraal bezet, en reeds geheel uitgezogen. Hierover mismoedig, ging hij, zonder verder na te denken, buiten zijn terrein, en geraakte in het gebergte, dat van *Estremadura* naar *Algarvië* leidt, verdwaald.

Op zekeren avond ontdekte hij in de *Veja Valverda*, op den top eener rots, een aanzienlijk klooster. Het gezigt hiervan deed bij hem de gedachte aan eene vette keuken en gevulden kelder onmiddellijk geboren worden, en de tamboer geleidde met eenen vrolijken marsch deze gewapende pelgrims tot voor de poort van het klooster. De *Prior* ontving den Kapitein met ongemeene beleefdheid, en weldra werden de soldaten, die op het voorplein op hunne ransels gelegerd waren, door gevulde bekers en manden met brood rijkelijk verkwikt. Zij hadden het in langen tijd zoo goed niet gehad. Men maakte voor den Kapitein een nachtverblijf gereed in eene zuivere cel, en in het *Refectorium* wachtte hem een verkwikkende drank, ja zelf, na eenigen tijd, eene rijkelijk bezette tafel. De vrolijke Kapitein, wien het aan de beste kruiderij der spijzen, den honger, niet faalde, liet zich niet ter tweede male noodigen. Onder het vrolijk tafelgesprek, dat door den voortreffelijken wijn steeds openhartiger was geworden, wist de slimme *Prior* hem den voorslag aannemelijk te maken, dat hij de heilige muren van het klooster toch verschoonen zou van het nachtverblijf zijner soldaten, en dezelve in het nabijgelegen dorp, naauwelijks een snaphaanschot van hetzelve verwijderd en op de helling van den berg gelegen, inkwartieren, waardoor hij dan de boeren en de benoodigde voertuigen terstond bij de hand hebben kon. Tevreden over zijnen welvolbragten togt, en reeds bij voorraad rekenende op de goedkeuring zijner Opperhoofden wegens zijnen betoonden ijver, stemde hij daarin toe, zonder de zaak behoorlijk te overwegen, en gaf dadelijk aan zijnen *Serjant-majoor* de noodige bevelen. Deze echter, een ervaren krijgsman, schudde hierover bedenkelijk het hoofd, en wilde eenige bedenkingen daartegen inbrengen; maar de van den wijn verhitte Kapitein wees hem kortaf op zijnen pligt. Hierop werd de *Prior* nog vriendelijker, de monniken nog vrolijker, en de *Gardiaan* deed den beker nog meermalen rondgaan. Men scheidde eerst laat in den nacht, waarna de Kapitein door eenen monnik naar zijne cel gebragt werd. Een eng bed, eene tafel, een stoel, benevens eene groote kast, waren het éénige huisraad, dat hij aldaar aantrof. De monnik wenschte hem eenen goeden nacht, en ging met het licht heen. Nu, daar hij eenzaam zich bevond in deze cel, die alleen door het maanlicht, dat tusschen de ijzeren traliën doordrong, verlicht werd, miste hij, altijd gewoon te midden zijner krijgsmakkers te slapen, zijnen *Ordonnans*, om hem te helpen ontkleeden; en, toen hij naar denzelven wilde vragen, verhinderde hem een grendel, die van buiten voor de deur geschoven was. Hij klopte, en riep luidkeels om dezen zijnen bediende; maar zijn geroep klonk onbeantwoord door den ledigen kruisgang. Thans begon hij zijne onvoorzigtigheid in te zien; zijn hart klopte nog heviger, hoezeer het bloed, door den wijn verhit, reeds snellijk vloeide. Hij onderzocht de kast, maar vond die ledig; en, toen hij, uit het tralievenster ziende, het vrolijk gejuich van zijn volk in het dorp hoorde, lachte hij om zijne eigene vrees; hij leide zijne met scherp geladene zakpistolen, benevens zijn' degen, op de voor het bedde geplaatste tafel, en wierp zich op de matras, met het vaste voornemen echter van niet te willen slapen. Langen tijd volhardde hij ook bij dit besluit; maar, toen eindelijk de doodsche stilte van den nacht, het zachte schemerlicht der door de maan flaauwelijk verlichte cel, en de kracht des wijns op het punt waren hem te doen insluimeren, wekte een dof gedruisch zijne matte levensgeesten weder op. Het scheen alsof de groote kast zich bewoog en dieper in zijne cel kwame; hij kon naauwelijks zijne oogen gelooven. Zich heimelijk oprigtende, vatte hij eene der pistolen, sloop zachtjes, op zijne teenen, derwaarts, en ontdekte reeds, tot zijne verbazing, eene breede opening tusschen den muur en de kast. Zonder zich lang te bedenken, schoot hij door deze opening eene zijner pistolen af. Een luide kreet van: *Jezus Maria!* gevolgd van een verward gemompel, deed zich hooren, en nog lang ontwaarde men den weerklank van dit schot in den langen gang. Toen, dacht hem, hoorde hij ook in het dorp de trommel roeren. Haastig en met inspanning van alle krachten schoof hij de kast weder aan den muur, bragt de tafel tegen dezelve, plaatste zich zoodanig, dat hij deze met de voeten daar tegen aan drukte, en in dien stand wachtte hij, met den degen in de eene en de pistool in de andere hand, het aanbreken van den dag af. Zoodra de eerste zonnestralen het dal genoegzaam verlichtten, trad hij aan het venster, en ontdekte eenige van zijne soldaten tusschen de woningen van het dorp; hij schoot dus zijne tweede pistool in de lucht af, en wuifde en wenkte hen. Het duurde echter nog omtrent een half uur, eer zij bij hem kwamen; eindelijk hoorde hij voetstappen in den kruisgang, bonsde toen met beide handen hevig tegen de deur der cel, en ontdekte daardoor aan de rondzwervende makkers zijne verblijfplaats.

»Gode zij dank, dat wij u nog in het »leven vinden!" riep de *Serjant-majoor* bij het binnentreden: »Poort en deuren »waren gesloten; wij moesten over den »muur klimmen, en de deuren openbre»ken. In het klooster is noch *Prior* noch »monnik, geene levende ziel, te hooren »of te zien."— De Kapitein verhaalde hun nu zijn avontuur in den verloopen nacht; waarop de oude krijgsman antwoordde: »Ik verwachtte gisteravond reeds niets »goeds; want, sedert mijnen veldtogt in »*Napels Kalabrië*, vertrouw ik de monni»ken niet meer. Toen ik, zelfs nog na »middernacht, ontdekte, dat men den sol»daten meer dan gewoon wijn schonk, en »dat alle kloosterlingen daarin nog wak»ker medededen, vertrouwde ik de zaak »niet, liet *appel* slaan, en verzamelde de ge»heele manschap in mijn kwartier. Dit »beviel den boeren in 't geheel niet. En »had ik zulks niet gedaan, en niet gedu»rende den geheelen nacht veelvuldig la»ten *patrouilleren*, God weet, of wij niet »allen heden morgen om koud waren ge»weest!" Nu kwamen de soldaten met kaarsen en lampen daarbij; men schoof de kast ter zijde, en begon het onderzoek in den kronkelenden gang, in welken het bloedig spoor naar een' wenteltrap geleidde, die in een' grooten kelder eindigde. De soldaten doorzochten hier alles, maar vonden niets. Een zijtrap voerde naar de opene en geheel ledige keuken. Het scheen dus, dat alle monniken gevlugt waren.

Men wilde reeds verder gaan, toen een der nog in den kelder achtergeblevene Grenadiers, achter twee zeer hooge steenen wijnkruiken, eene kleine deur, met ijzer beslagen, ontdekte. Eenige snaphaanschoten deden het slot openspringen; en ziet! daar vond men de geheele Klerezij, op de knieën liggende en om genade smeekende; terwijl zij het lijk van den *Prior*, dat door een kogel in de borst getroffen was, in hun midden hadden.

Het viel den Kapitein ten uiterste moeijelijk, te beslissen, wat hij in dit geval doen moest. De monniken te laten ombrengen op eigen gezag, durfde hij niet wagen; ze gevankelijk weg te voeren, was voor hem en zijne handvol volks even gevaarlijk, want hij moest vreezen, onder weg, door de verbitterde boeren aangevallen en van kant gemaakt te zullen worden; het rijke klooster onverlet en onbewaard achter te laten, durfde hij ook niet; als beducht voor den toorn van den even wraakzuchtigen als gierigen Maarschalk. In deze onzekerheid kwam hem een soldaat, een *Piemontees* van geboorte, zeer te stade. Deze verstond de *Spaansche* taal volkomen, en bood aan, om, op een' der muilezels van het klooster, in het gewaad van eenen boer uit *Estremadura*, *rapport* te brengen aan het Hoofdkwartier. Dit werd dan bewerkstelligd. Intusschen bragt men stroo in den kelder, de tegenwoordige gevangenis der monniken, die men van tijd tot tijd van de noodwendigste levensmiddelen voorzag, terwijl men schildwachten zette aan de geslotene deur. Zoo veranderde dus het klooster in eene soort van *Citadel*. De wachten stonden aan de poort en op den muur; de provisiekamer en kelder werden rijkelijk nagezien, en, wat ontbrak, moesten de boeren op staanden voet leveren; de Grenadiers werden koks, kookten en draaiden het spit, aan de tafel was de Kapitein *Prior* en de soldaten monniken; terwijl het *Refectorium* in de eetkamer eener kazerne veranderd werd. Vrolijk en welgemoed wachtte men aldus berigt uit het Hoofdkwartier af. Na verloop van eenige dagen kwam een *Aide-de-Camp* van den Maarschalk, benevens een Krijgskommissaris met een bataljon soldaten aan. Al de schatten en goederen des kloosters (ten minste alles, wat in het oog van zulk eenen man niet balk-, muur- en nagelvast is) werden op wagens gepakt, en de monniken bij paren aaneengekoppeld; en aldus ging de trein naar het Hoofdkwartier. Wat er voorts van de monniken geworden zij, hebben de omstandigheden des tijds mij belet na te gaan.

De nooitverzadigde MASSENA (want de spreuk: »van de dooden niet dan goeds," kan niet altijd plaats vinden) bragt deze rijke vangst in zijne eigene schatkist veilig binnen, en de Kapitein werd ter belooning, hetzij dan voor den buit, of voor zijnen uitgestanen doodangst, tot *Chef de Bataillon* verheven. (*Overgenomen.*)

---

Te PARAMARIBO, bij J. J. ENGELBRECHT.